wtorek, 22.09.2020

Pogrzeb s. Michaleli

19 września, w "maryjny" poranek do Domu Ojca odeszła nasza Siostra Michaela. Mszy Świętej pogrzebowa sprawowanej w dniu 22 września o godz. 14.30 w Sanktuarium Matki Bożej Patronki Żołnierzy Września w Woli Gułowskiej, przewodniczył ordynariusz diecezji siedleckiej bp Kazimierz Gurda, a okolicznościowe kazanie wygłosił prowincjał Zakonu Karmelitów o. Bogdan Meger.

[ngg src="galleries" ids="203" display="basic_thumbnail" thumbnail_crop="0"]
Tak w krótkim życiorysie wspominają ją siostry karmelitanki...

Uwielbiamy Cię Boże i dziękujemy za dar życia i powołania s. Michaeli Kazimiery Ramian, która urodziła się jako najmłodsza z 4 sióstr, w dniu 15 sierpnia 1924 roku w miejscowości Słona w gminie Zakliczyn, z rodziców Antoniego i Antoniny z domu Zięba. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej przyjęła w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Idziego w Zakliczynie, w diecezji tarnowskiej.

W 1954 roku, Kazimiera wstąpiła do nowo powstającej na terenie diecezji siedleckiej wspólnoty sióstr karmelitanek, którą pod troskliwą opieką Sługi Bożego bpa Ignacego Świrskiego zakładała Matka Terezyta Skalska. Po krótkim pobycie w Rykach, została przeniesiona na placówkę w Częstochowie i tam odbyła nowicjat. Następnie, w Woli Gułowskiej, w dniu 5 września 1957 roku w kaplicy sióstr, złożyła pierwsze śluby zakonne na ręce Matki Generalnej Terezyty Skalskiej. Od tej chwili, całe życie s. Michaeli zostało związane z tym miejscem, sanktuarium „Matuchny", jak nazywała Matkę Bożą i z posługą tym ludziom, dla których zawsze miała uśmiech i dobre słowo.

Po zatwierdzeniu Zgromadzenia przez bpa Jana Mazura na prawie diecezjalnym, s. Michaela podjęła funkcję Sekretarki Generalnej w pierwszym Zarządzie Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Czarnych. Przez długie, trudne lata kształtowania się nowej wspólnoty w czasie komunistycznych rządów, była wsparciem dla Matki Założycielki, niosąc razem z nią krzyż niewiadomej przyszłości Zgromadzenia, biedy, upokorzeń i cierpienia. Przez wiele lat pełniła funkcję przełożonej lokalnej oraz czynnie uczestniczyła w przygotowaniach do afiliacji Zgromadzenia z Instytutem Naszej Pani z Karmelu we Włoszech, założonym przez błogosławioną Marię Teresę Scrilli. Po śmierci Matki Terezyty, w latach 1984 – 1995, pełniła funkcję Delegatki Generalnej. Dla młodszych pokoleń sióstr była „chodzącą historią", jednym z nielicznych źródeł o początkach Zgromadzenia i osobie Założycielki. Ostanie lata s. Michaeli były czasem głębokiego życia duchowością scriliańską, kiedy dosłownie przykuta do łóżka, jak do nagiego krzyża, który nosimy na sercu, dopełniała cierpienia swojego Oblubieńca za swoje ukochane Zgromadzenie i za świat. Zmarła w klasztorze Sióstr Karmelitanek w Woli Gułowskiej, w sobotni, maryjny poranek 19 września 2020 roku.

W pamięci parafian, s. Michaela zapisała się jako pogodna, serdeczna i dobra siostra, ofiarnie troszcząca się o Sanktuarium oraz wyrabiająca niezliczone ilości różańców i omadlająca tych, którzy się na nich mieli modlić.

Dla nas, jej współsióstr, była bezcennym darem i znakiem tego, co w życiu konsekracją jest najistotniejsze, czyli jak cicho i pokornie przyjmować wolę Ojca i wypełnić ją do końca.

Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie!